

26/4/2009

Αγαπητέ Σύλλογε Οικιστών Ιπποκρατείου Πολιτείας,

Ονομάζομαι Γιώργος Πελεκανάκης και μαζί με την οικογένεια μου πρόσφατα αγοράσαμε οικόπεδο στην Ιπποκράτειο Πολιτεία με πρόθεση να προβούμε άμεσα σε ανέγερση μόνιμης κατοικίας.

Τα τελευταία δύο χρόνια που παρακολουθούσα συστηματικά την περιοχή προκειμένου να βρω οικόπεδο της αρεσκείας μου, ήμουν σε στενή επαφή με το δικτυακό σας τόπο ο οποίος με βοήθησε σημαντικά να «μπω στο κλίμα» της περιοχής και να εξοικειωθώ με τις ιδιαιτερότητες και τα προβλήματα της περιοχής.

Καταρχήν λοιπόν σπεύδω να σας συγχαρώ: καταρχήν για το σχέδιο πυρασφάλειας (υπερ-ζωτικής σημασίας για την περιοχή) αλλά και για τη συνολική παρουσία σας η οποία αποπνέει ομαδικότητα, ορθή κοινωνική συμπεριφορά και αλληλεγγύη (παράγοντες που αναζητούσαμε στο δικό μας μοντέλο ζωής – για εμάς αλλά κυρίως για τα παιδιά μας).

Πρόθεσή μας είναι να βοηθήσουμε όσο μπορούμε τη δράση του Συλλόγου (συγχωρέστε με που μιλάω για έναν, αλλά η ύπαρξη 2 μου θυμίζει κακόγουστο αστείο το οποίο ελπίζω σύντομα να λήξει για να μη διασπώνται οι ήδη περιορισμένες μας δυνάμεις) αλλά στην παρούσα φάση (μη μόνιμη κατοικία στην Ιπποκράτειο, επικείμενη ανέγερση σπιτιού και λοιπές οικογενειακές υποχρεώσεις) δεν μπορώ να δεσμευτώ για ενεργή φυσική παρουσία. Δικτυακά ωστόσο, θα συνεχίσω να είμαι ενεργός παρατηρητής – και ενίοτε ηχηρός ομιλητής – προσπαθώντας έστω και με αυτό τον τρόπο να βοηθήσω.

Για να κάνω λοιπόν τα λόγια πράξη, παραθέτω συνημμένο ένα αρθράκι που τιτλοφορείται «Τα ζώα της Λιλιπούπολης» και στέλνει ένα μήνυμα που πιστεύω ενδιαφέρει και αφορά των σύνολο των κατοίκων της πολιτείας. Πήρα την πρωτοβουλία να τοποθετήσω την ιστορία στο πλαίσιο της ωραίας Λιλιπούπολης, όχι φυσικά για να κλέψω τη δόξα της αξιαγάπητης (δεν τη γνωρίζω, εξάγω το χαρακτηρισμό μόνο από τις γραφές της) κας Μαργαρίτας Σταμπουλίδου αλλά γιατί με βρίσκει απόλυτα σύμφωνο το στυλ γραφής της. Πιστεύω ότι άσχετα αν παραπονιόμαστε, νουθετούμε, γκρινιάζουμε, διαφωνούμε, πρέπει να το κάνουμε με χιούμορ και καλή διάθεση και η ιστορίες της Λιλιπούπολης είναι ένα λαμπρό τέτοιο παράδειγμα. Ωστόσο, παρά το αγαθό των προθέσεων μου, θεωρώ σκόπιμο πριν δημοσιεύσετε την αναφορά μου (αν το κρίνεται σκόπιμο στο κάτω-κάτω) να την κοινοποιήσετε στην κα Σταμπουλίδου και να έχετε τη συγκατάθεσή της για τη χρήση του copyright της πόλης της! Και για να εξηγηθώ πλήρως και το ίδιο το άρθρο δεν είναι δικό μου. Προσγειώθηκε στο e-mail μου πριν από λίγες ημέρες σε αγγλική γραφή, οπότε για το μόνο που είμαι υπεύθυνος είναι για τη μέτρια μετάφρασή του. Ωστόσο δεν νομίζω ότι σημασία έχει ο συγγραφέας

Κλείνοντας απευθύνω και πάλι τις ευχαριστίες και τα συγχαρητήρια μας για το δημιουργικό σας έργο.

Καλή δύναμη για τη συνέχεια,

Για την οικογένεια Πελεκανάκη

Γιώργος